

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

Personam quæ passa est, fuisse personam verbi. Cap.1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

Ceterum ut quam ordinatissime & distinctissime omnia à nobis proponantur: & Christianus Lector, qui præter Lectionem, etiam ad meditationem his discursibus uti volet, facilius id consequatur: distinguemus singula capita in aliquot puncta seu considerationes, prout materia postulabit: nec tamen propterea, à sine nobis præstituto, deviamus.

PERSONAM QUAE IN
Christi Passione passa est, fuisse personam Verbi.

CAPVT I.

CERTVM atque indubitatum est, per Incarnationis mysterium naturam diuinam & humanam hypostaticè ita inter sese vnitas fuisse, vt ambabus integris & perfectis in esse suo permanentibus, quemadmodum Concilia Ephesinum & Chalcedonense definiunt, & SS. Patres vnanimiter asseuerant: persona Verbi vtriusque fuerit suppositum, & per humanæ naturæ assumptionem præpediuerit, ne in illa resultaret suppositum vel persona creata. Per hanc autem vnionem harum duarum naturarum in vnica duntaxat persona verbi æterni, factum est (vti Sanctus Thomas & alij

In Christo fuit vtraque natura diuina & humana, quarum suppositum fuit Dei verbum.

3 p. 4. 10. art.

4. 5.

Isa. 53.

Viegas in

Apoc. 6. 12.

sect. 30.

Verba Dei
passum fuit
quatenus
carni quæ
patiebatur
unitum ex-
isti.

3 p. 4. 40.

art. 12.

alij Theologi affirmant) vt verè
possit patiente naturæ ei vnita, ipse
verbi suppositum pati. Vnde vbi nos
Isaia de Christi Seruatoris nostri Passio-
ne loquente, legimus: *Percussum à Deo*
Hæbræus legit; *Percussum DEVM*. Ex qua
versione (quemadmodum Viegas in com-
ment. in Apocalypsi prudenter notat) ma-
nifesta redditur vtraque Christi natura
diuina & humana: & ostenditur eum
qui in vera humanitate patiebatur
simul fuisse verum DEVM. Ac proinde
de S. Cyrillus in Ephesina quadam synodo
li, quæ scripta reperitur in primo concilio
Ephesino, anathemate ferit eos, qui non
confitentur verbum DEI passum & cru-
cifixum fuisse, quatenus carnem sibi vnite-
rat. *Si quis, inquit, non confitetur DEI verbum
passum carne, & crucifixum carne, anathema
sit.* Et D. Thomas affirmat Christi Passio-
nem pertinere ad suppositum diuinæ na-
turæ, hoc est, ad Verbum ipsum, propter
naturam passibilem ei sociatam. *Pertinet,*
*inquit, Passio Christi, ad suppositum di-
uina natura ratione nature passibilis assum-
pte: moxque subiungit Iudæos non me-
rum purumque hominem in crucem egisse,
sed manus DEO iniectisse. Non, ait, purum
hominem crucifixerunt Iudæi, sed Deo intulerunt
presumptione.*

Hoc

CONSIDERATIO I. 79

Hoc igitur supposito. PRIMò con- sidera, Christiane lector, cum qui pro- tui amore patitur, non esse vulgarem quemlibet hominem, sed Verbum æter- num, DEI filium, secundam in san- ctissima Trinitate personam, verum DEVM, natura sua felicissimum & im- passibilem.

I.
Deus est qui
pro nobis
patitur.

SECUNdò expende tecum: Hunc, po- steaquam aduertit, propter altitudinem in qua degebat, *Altissimum posuisti refu- gium tuum*: non posse ad se malum ali- quod siue pœnam pertingere: *Non acce- det ad te malum, & flagellam non appropinqua- bit tabernaculo tuo*. se dimisisse: *Inclinauit calos, & descendit*, & hominem effectum esse, vt in natura hominis passibili, sustine- re posset, quo te ab æternis doloribus & tormentis, quæ sæpenuerò promeri- tus fuisti, liberaret. O solius summi & amantissimi DEI opus. Quis enim si- mul inter se res adeò diuersas quales sunt, Deus & Passio; vita & mors; sociare potuisset: nisi amor modum atque men- suram (vt ita loquar) tantæ misericordiæ suppeditasset?

II.
Psal. 90.
Ibid.
Psal. 17.

TERTIÒ, intuere, quanta fuerit homi- num ingratitude, qui cum non igno- rarent diuinum hoc Verbum magna cum

III.
Magna ho- minum in- grātudo.

cum animi voluptate humanam naturam
assumpsisse, & habitatum inter homines
concessisse: nam *delicia illius esse cum filijs*

Prov. 8.

minum; nihilo fecius illum adeo male &
iuriosè tractarunt, vt pro voluptate &
litij, quas ei offerre debuerant, acerbis
mis eū tormentis & cruciatibus in huma-
na natura affecerint, vt propterea meretur

Iob. 15.

S. Iob de homine dicat. *Tetēdit cōtra Deum
manum suam, & contra omnipotentem robor
eius est*; id est; pro eo quod DEO humana
carne vestito, obsequia præstare debuerat
contra illam insolentem manum suam
fariè atque immaniter sustulit. De qua insolentia

Isai 43.

Isaias Propheta his verbis: *Seruire me fecisti
in peccatis tuis: prabuisi mihi laborem in
cruciatibus tuis*, quod perinde est ac si diceret
voluisset: pro eo quod mihi debueras
blandiri, & demonstrare gratum tibi esse
aduentum meum, ferre me fecisti graui-
ssimum seruitutis iugum; mihi que sceleratissimis
tuis maximam molestiam, laborem &
cruciatum attulisti.

IV.

QUARTO, aduerte, quanta ex eo, quod
DEVS pro te passus fuerit, in te redundat
obligatio: si enim humanæ amicitiae iure
nos ei, qui nostra causa insignem aliquam
molestiam sustinet, obligatos esse probetur:
temur: quantò strictior erit nodus illius
obligationis

obligationis nodus, quo vnusquisque nostrum constringitur, dum intelligit, non purum hominem, sed DEVM ipsum, per se non leuia quaedam, sed acerbissima tormenta perpeti? Verum vt apertius & euidentius cognoscamus qualis sit persona Christi, pro nostri amore patientis: in sequentibus capitibus speciatim illius naturam, attributa, & excellentias, non tantum quatenus Deus, verum etiam quatenus homo est, considerabimus.

DE DIVINA CHRISTI PATIENTIS NATURA.

CAPVT II.

CVM in Christo quemadmodum precedenti capite diximus, duae inueniantur naturae, vna diuina, altera humana, vt pius Dominicae Passionis contemplator, intimius penetrare queat immensam illius, qui patitur, maiestatem considerabit secum ambarum harum naturarum excellentias, & primum diuinam, quarum sex numerantur.

Diuinæ naturæ excellentiæ sunt sex.

I.

PRIMA igitur diuinæ Christi naturæ excellentia, quæ magnam nobis parere debet admirationem, est infinitas: quia esse illius est infinitum, de qua Regius Propheta ait: *Magnus Dominus & laudabilis nimis, & magnitudinis eius non est finis.* Ex hac

Naturæ diuinæ est infinita. *Psal. 144.*

F

porro